

22:a söndagen efter trefaldighet 241027

Samlande rubrik: Frälsningen

Matt 23:37 - 24:2 37 Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. 38 Nu får ni själva ta hand om ert övergivna hus. 39 Ty jag säger er: ni ser mig inte mera förrän den dag då ni säger: Välsignad är han som kommer i Herrens namn.»

24:1 När Jesus lämnade templet och var på väg därifrån kom hans lärjungar fram till honom och pekade på tempelbyggnaderna. 2 Då sade han till dem: »Se på allt detta – sannerligen, här kommer inte att lämnas sten på sten, allt skall brytas ner.»

Vi hörde nyss söndagens evangelietext: Den är både sorglig och hoppfull. Sorglig, eftersom Jesus uttalar en djup sorg över Jerusalems folk. Ett folk som han älskar men som inte vill ta emot honom. Hoppfull, för att Jesus lovat att komma tillbaka och att vi då ska ropa: "Välsignad är han som kommer i Herrens namn".

Tyvärr kommer inte alla människor att stämma in i välsignelseropen. Det kommer att vara så som det är i vår tid: Några tar emot honom och välkomnar den försoningsgärning han erbjuder. Andra förkastar honom. Jesus förutsäger följande inför sin andra återkomst:

Luk 18:7 Skulle då inte Gud låta sina utvalda få sin rätt, när de ropar till honom dag och natt? Skulle han låta dem vänta? 8 Jag säger er: han skall snart nog låta dem få sin rätt. Men Människosonen, skall han finna någon tro här på jorden när han kommer?»

Jesus riktar sig till Jerusalems invånare och ledare. Han understryker att han många gånger har försökt samla dem till sig, men de har inte velat. Det är med djup sorg han säger allt detta. Jesus längtar efter att få ge sitt folk evigt liv som en gåva, men de vänder honom ryggen.

Profetian om templets förstörelse uppfyllades omkring 40 år senare, när romarna belägrade och förstörde Jerusalem. Jesus profeterade också om att Jerusalems innevånare skull spridas ut över världen till hednafolken.

Luk 21:24 De skall falla för svärdshugg och föras bort som fångar till hednafolken, och Jerusalem skall trampas ner av hedningar tills hedningarnas tid är förbi.

När Israel anfölls i Sexdagarskriget 1967, besegrade Israel sina arabiska grannar och erövrade hela Jerusalem. Staden förenades under israeliskt styre för första gången sedan romarrikets tid!

Det är viktigt att notera att dessa profetiors uppfyllelse bekräftar Jesus som Guds son. En profet känns igen på att hans ord går i uppfyllelse! Vi upplever sannolikt, trots brutala strider, att hedningarnas tid är förbi.

Men vad betyder allt detta för oss idag? Vad har Jerusalems avvisande av Jesus med oss att göra? Svaret är enkelt: Vi – alltså du och jag - står inför samma val som Jerusalems folk. Vi kan välja att ta emot Jesus som vår frälsare, eller så kan vi välja att förkasta honom och Guds nåd.

Om vi i Adventstid deltar med orden: "Välsignad är han som kommer i Herrens namn", då bekänner vi vår tro på Jesus som Guds Son och vår frälsare. Den bekännelsen förändrar våra liv, genom att ge oss hopp och befrielse från alla våra misstag. Det som bibeln kallar synder.

Men vad händer om vi väljer att inte ta emot Jesus? Då berättar vår bibel att vi - i likhet med Jerusalems folk – väljer bort livet, nu och i evig-heten. Vi väljer bort Guds förlåtelse och hans gemenskap. Valet du och jag står inför varje dag är: Vill jag fortfarande vara hans lärjunge?

Den ondes fruktan är att du och jag tar oss tid att reflektera över vårt eget förhållande till Guds son. Därför distraherar ondskan oss på alla sätt så fort vi börjar reflektera över vår tro. De viktiga är:

- Har jag vänt Jesus ryggen, **eller**,
- Vill jag att Jesus styr mig i mitt liv och vara hans lärjunge? Från Jesu sida är allt klart. **Han har försonat oss inför Gud på korset.**